

Recensie: Daisy Christodoulou: Seven Myths of Education (Januari 2018)

Een pas afgestudeerde van nauwelijks 30 jaar die haar pijlen richt op zo'n beetje alles wat neigt naar vastgeroeste ideeën over onderwijs. In heldere, stevige taal en zonder gebruik van vakjargon maakt Christodoulou haar punt. Wat meer is, ze komt met onderbouwde argumenten en geen opeenstapeling van aannames en anecdotes en bovendien ook met haar eigen leservaring in lastige scholen. Maar heeft ze ook gelijk?

Een eerste overweging is dat Christodoulou haar ervaringen in achterstandsscholen wel meeneemt in haar betoog. Toegegeven, het onderwijs in het Verenigd Koninkrijk is de laatste jaren aan flinke kritiek onderhevig. Maar is haar soms vlammeende betoog dan alleen toepasbaar op de situatie daar? Wel, neem haar visie op het gebruik van moderne techniek in de les. Het lijkt erop of Christodoulou ervan uitgaat dat alle gebruik ervan zinloos is. In mijn visie is het dat zeker niet zo lang de creatieve, actieve en betrokken aanwezigheid van de leerkracht erin merkbaar is. De techniek het werk laten doen is zinloos en uiteindelijk stomvervelend. Maar erger is het wanneer het idee postvat dat de eenvoudige toegankelijkheid van internet feitenkennis overbodig zou maken.

Christodoulou heeft een punt wanneer ze zegt dat organisatie en structuur in school van groot belang zijn, maar dat het – opnieuw – uiteindelijk op de docent aankomt en dat dit het logistieke/organisatorische ver overstijgt.

Een volgende mythe betreft het idee dat feitenkennis onnodig is. Verscheidene (Nederlandse) inspectierapporten hebben echter onomwonden aangegeven blij te zijn met de rijk aanwezige kennis van docenten en ook de Engelse tegenhanger Ofsted heeft gelijklopende conclusies kunnen trekken. Leerlingen merken immers bijna intuïtief wanneer een docent zijn/haar vak tot in de finesses beheerst.

Toch vind ik haar schijnbaar stellige overtuiging dat het aanleren van vaardigheden overbodig is bevreemdend. *"Time that is given over to teaching skills...won't actually improve skills..."* Met nog meer argumenten geeft ze het idee dat het aanleren van vaardigheden er niet toe doet, ja zelfs zonde van de geïnvesteerde tijd is. Maar is het niet juist zo dat vaardigheden grondig gekoppeld dienen te worden aan brede kennis willen ze effectief aangeleerd kunnen worden? Dus dat kennisverwerving niet zonder vaardigheden kan?

Hoe dan ook, het is nuttig en verrijkend hoogte te nemen van wat Christodoulou allemaal te berde brengt. Soms haalt ze (te) veel overhoop. Niks en niemand wordt gespaard. Dewey en Dickens, maar ook de training van jonge voetballertjes, niemand is veilig. Boeiend!

Ik noem hieronder de 7 mythes nog even. Al was het alleen maar om tot lezen te prikkelen.

- 1 – Facts prevent understanding
- 2 – Teacher-led instruction is passive
- 3 – The 21st century fundamentally changes everything
- 4 – You can always just look it up
- 5 – We should teach transferable skills
- 6 – Projects and activities are the best way to learn
- 7 – Teaching knowledge is indoctrination

Daisy Christodoulou: Seven Myths about education:Routledge
ISBN 9780415746823